

Sygn. akt IV U 1203/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2015r. w S.

odwołania M. Ł.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 24 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. Ł.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 1204/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.09.2014r. organ rentowy Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu M. Ł. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji Prezes KRUS podniósł, że Komisja Lekarska Kasy nie uznała M. Ł. całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. Ł. podnosząc, iż stan jego zdrowia nie pozwala na osobistą pracę w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że zaskarżona decyzja jest słuszna, ponieważ została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 18.09.2014r., która nie uznała M. Ł. za niezdolnego całkowicie do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony M. Ł. urodzony (...) w dniu 06.08.2014r. złożył wniosek o rentę rolniczą dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Komisja Lekarska KRUS, po stwierdzeniu u ubezpieczonego stabilnej choroby wieńcowej, otyłości,

nadciśnienia tętniczego, mażdżycy, cukrzycy i hiperlipidemii nie uznała wnioskodawcy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Badając sporną kwestię całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: kardiologa J. M., diabetologa E. R., chirurga naczyniowego P. N.. Biegli w swojej opinii (k. 11-15v) stwierdzili u ubezpieczonego: cukrzycę typu 2, nadciśnienie tętnicze, stabilną chorobę niedokrwienną serca, stan po koronoplastyce, miażdżycę tętnic, niedrożność tętnic łydek, przewlekłe niedokrwienie obu kończyn dolnych, stan po leczeniu operacyjnym żylaków, otyłość. W ocenie biegłych ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt rentowych oraz opinii biegłych (k. 11-15v).

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie jest uzasadnione. Zgodnie z treścią art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz.U. z 1997r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) renta inwalidzka rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, jeżeli podlegał ubezpieczeniu emerytalno- rentowemu przez okres wymieniony w ustawie i jeżeli powstanie tej niezdolności przypada na okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno- rentowemu lub okres 18 miesięcy od dnia ustania ubezpieczenia. Badając sporną kwestię całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy, którzy nie uznali M. Ł. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiednich specjalności po bezpośrednim badaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionej opinii biegłych. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, którzy uznali, że M. Ł. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy. Na rozprawie w dniu 08.10.2015r. ubezpieczony kwestionował opinię biegłych, lecz nie złożył żadnych wniosków dowodowych. Niewątpliwie ubezpieczony cierpi na szereg schorzeń, lecz stopień ich zaawansowania nie powoduje całkowitej niezdolności do osobistego wykonywania prac w gospodarstwie rolnym opisanym na k. 35 akt KRUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par.1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.